

Spis treści:

Sprawozdanie z udziału w KENiM

Pismo do min. B. Kudryckiej

Negocjacje projektu PUZP

Informacja o konferencji prasowej 25. lipca

Kalendarium lipcowe

Sprawozdanie z udziału w Komisji Nauki i Edukacji w Sejmie 29-06-2011

Posiedzenie Komisji dotyczyło sprawozdania z wykonania budżetu w działach Nauka oraz Szkolnictwo Wyższe. Posiedzenie prowadził poseł Andrzej Smirnow.

Budżet Nauki został nie w pełni wykorzystany: Dla Działu Nauka Ustawa budżetowa przewidywała 4202, 184 mln zł, budżet po zmianach podwyższył tę kwotę do 4269,747 mln zł, a wykonanie wyniosło 4200,345 mln zł – co stanowiło 98,37% budżetu po zmianach. W przypadku Szkolnictwa Wyższego Ustawa przewidywała 11537,412 mln zł, budżet po zmianach 11760,470 mln zł, a wykonanie wyniosło 11722,438 mln zł – czyli 99,67% budżetu po zmianach.

Można powiedzieć, że prawie wykonano plan, niewykonanie to w procentach kwoty niewielkie, ale w liczbach bezwzględnych w stosunku do budżetu po zmianach podwyższającego planowane pierwotnie kwoty „zaoszczędzono” na Nauce 69,4 mln zł, a na Szkolnictwie Wyższym 38 mln zł.

Dostarczona informacja (referowana przez ministra Jurka) o stopniu wykorzystania środków dotacji budżetowych dla Narodowego Centrum (ogółem dotacja wynosiła 482,987 mln zł) wskazuje na znaczne niewykorzystanie środków. Oto najważniejsze pozycje:

- W projektach międzynarodowych niewspółfinansowanych planowano 18,7 mln zł, zrealizowano 16,94 mln zł.

- Strategiczne programy badań naukowych – zaplanowano 46 mln zł, wykonano 41,980 mln zł.

- Wspieranie komercjalizacji wyników badań naukowych oraz prac rozwojowych – zaplanowano 48,95 mln zł, wykonano 40,21 ml zł.

- Programy badań stosowanych – zaplanowano 302,27 mln zł, wykorzystano 266,74 mln zł

- Programy wieloletnie – zaplanowano 10,3 mln zł, wykorzystano 9,93 mln zł.

- Wykorzystano w całości środki w programie „sztuczne serce”.

- Z dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania 13,062 ml zł + 0,25 mln zł środków z UE – wykorzystano 9,47 mln zł.

- Z dotacji celowej na inwestycje 1,660 mln zł wykorzystano 0,21 mln zł.

Ogółem zaoszczędzono w NCBiR ponad 64 mln zł.

Niewykorzystania środków uzasadniano tym, że niższa było liczba projektów realizowanych przez podmioty, nierozliczenie części projektów i przesunięcie wykonania na następny rok, zmiany w umowach, rozwiązanie niektórych umów, pokontrolne zwroty środków itp.

Te uzasadnienia są sensowne, ale kol. Pfizner zwrócił uwagę, że często środki na badania są za niskie, by można było sfinansować sensowny projekt. Po to, by badania mogły być z sukcesem realizowane, trzeba przekroczyć pewne wartości progowe, a środki poniżej tej wartości progowej są z zasady stracone,

podwyższanie wydatków poniżej wartości progowej kosztów projektów badawczych – musi być nieefektywne.

Posel opozycji Witold Czarnecki (PiS) w imieniu podkomisji do spraw nauki i szkolnictwa wyższego złożył sprawozdanie, w którym poddał krytyce sprawozdanie z wykonania budżetu. Powiedział, że nie ma programu dochodzenia do 3% nakładów na naukę w stosunku do PKB i udziału w tym budżetu państwa. Powiedział między innymi, że na ponad 1000 wniosków o dofinansowanie badań składanych przez naukowców uznano tylko 84 – nieco ponad 5% (poseł obiecał, że prześle mailem tekst tego sprawozdania).

Ja pozwoliłem sobie zabrać głos i powiedzieć, że naukowcy popierają ten krytyczny punkt widzenia, i przypomniałem, że wynagrodzenia są niskie, a kwota bazowa w stosunku do której określono wynagrodzenia to 1873,8 zł (to, nawiasem mówiąc – kpina) – średnie wynagrodzenie w Szkolnictwie wyższym to 4417,3 zł, 235,7% tej kwoty bazowej.

Moja uwaga spotkała się z krytyką przewodniczącego, który stwierdził, że niewykorzystanie środków to rzecz normalna, a i tak nakłady na naukę były wyższe niż w poprzednich latach. Sprawozdanie z wykonania budżetu nauki przegłosowano akceptującą większością głosów koalicji rządzącej.

Jerzy Żyżyński

& & &

16. lipca KSN wystosowała pismo do min. Barbary Kudryckiej w sprawie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy:

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

tel./fax (22) 825-73-63, tel. (22) 234-98-78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 53/W/11

Warszawa, dn. 16.07.2011 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Barbara Kudrycka

Szanowna Pani Profesor,

W nawiązaniu do naszego pisma z dnia 22.06.2011 r. oraz w odpowiedzi na pismo Ministerstwa z dnia 04.07.2011 r. sygnowanego przez p. prof. Witolda Jurka uprzejmie informuję, że Prezydium KSN NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały nr 8/11 Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”, uchwały Rady KSN NSZZ „Solidarność” oraz na podstawie art. 7 ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, proponuje negocjacje w sprawie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dnia 25 lipca 2011 r.

Jednocześnie informujemy, że drugi – obok NSZZ „Solidarność” reprezentatywny związek działający na uczelniach wyższych – ZNP otrzymał przyjęte Uchwały i wyraził zainteresowanie udziałem w negocjacjach nad PUZP. Taką deklarację kierownictwo ZNP złożyło, wedle naszej wiedzy, także podczas spotkania z kierownictwem MNiSW w dniu 6 lipca.

Uprzejmie prosimy o wyznaczenie miejsca i godziny spotkania dogodnych dla przedstawicieli Ministerstwa.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
Edward Malec

& & &

Negocjacje projektu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Szkolnictwa Wyższego – 25. lipca 2011

W dniu 25 lipca 2011 w godzinach wieczornych zakończyło się w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego spotkanie kierownictwa resortu z przedstawicielami Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność" i Krajowej Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP poświęcone kwestiom organizacyjno-technicznym dotyczącym negocjacji projektu z dnia 4 czerwca 2011 Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” (w porozumieniu z KRNiSW ZNP) Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników uczelni publicznych *).

W wyniku spotkania, po długiej i trudnej dyskusji ustalono, że do dnia 9. września 2011 Ministerstwo NiSW ustosunkuje się pisemnie do zawartości merytorycznej przedłożonego projektu, przedstawiając jednocześnie wstępny podział zagadnień ze względu na przewidywany stopień trudności w dalszych negocjacjach. W dniach 11.-17. września 2011 odbędą się pierwsze intensywne dwudniowe rozmowy.

Zaskakującym dla strony związkowej elementem spotkania było wyrażenie poglądu przez Panią Minister B. Kudrycką, że podpisanie nowego Rozporządzenia Ministra NiSW regulującego wzrost minimalnych stawek wynagrodzeń zasadniczych pracowników publicznego Szkolnictwa Wyższego od roku 2012 do 2015**) może zostać uniemożliwione przez naszą inicjatywę procedowania na projektem PUZP. To całkowicie niezrozumiale dla nas stanowisko zostało odebrane przez stronę związkową, jako wywieranie presji pozamerytorycznej.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec podkreślił, że oczekujemy podpisania w/w Rozporządzenia w jak najszybszym terminie traktując je jako wstępny i pozytywny krok w kierunku właściwego poziomu wynagrodzeń pracowników uczelni. Decyzja o losach tego Rozporządzenia jest autonomiczną decyzją Rządu RP, na którą ani KSN NSZZ "Solidarność" ani ZNP nie mają bezpośredniego wpływu.

w imieniu NSZZ „Solidarność” i ZNP

Julian Srebrny

*) <http://sites.google.com/site/ksnkomdsplac/sprawy/puzp/20110708projektputzp>

**) www.mnisw.gov.pl <<http://www.mnisw.gov.pl>> – BIP - projekty aktów prawnych szkolnictwa wyższego ... z 9.V.2011(art.151.ust.1)

& & &

Informacja o przebiegu konferencji prasowej KSN z dnia 25. lipca br. (przed spotkaniem w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego)

Krajowa Sekcja Nauki skierowała do mediów zaproszenie na konferencję prasową, na temat najważniejszych zapisów naszego projektu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego, które mają zapobiec niektórym wadliwym decyzjom obecnej Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym.

Z przykrością stwierdzamy, że notki*/ które na temat tych rozmów znalazły się dotychczas w mediach ograniczają się głównie do jednego problemu – wniosku o podwyższeniu wynagrodzeń nauczycieli akademickich.

Tymczasem w trakcie konferencji przedstawiliśmy cały szereg problemów, które są związane z obecną sytuacją placową wszystkich grup pracowników zatrudnionych w publicznym szkolnictwie wyższym, m. innymi przekazując ulotkę ilustrującą wynagrodzenia na przykładowych stanowiskach pracowników uczelni.

- Podkreśliliśmy **problem narastającego rozwarstwienia ekonomicznego** – zarówno w obrębie poszczególnych grup pracowniczych, jak i w różnych uczelniach w kraju;
- Omówiliśmy **bardzo trudną sytuację życiową młodych pracowników zatrudnianych na stanowiskach asystentów** – zapisy ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” – brak stabilizacji praktycznie przez okres kilkunastu lat pracy w uczelniach (terminy rotacyjne, częste oceny, możliwość szybkiego rozwiązania umowy o pracę) przy jednocześnie konieczności rozwoju naukowego, dużych

obowiązkach i wymaganiach przy bardzo niskich wynagrodzeniach. Wszystkie te aspekty i konkurencyjność na rynku pracy prowadzą do coraz większych problemów w uczelniach (zwłaszcza technicznych) z zatrudnianiem młodych nauczycieli akademickich (zarówno na stanowiskach bezpośrednio po studiach magisterskich jak i po uzyskaniu stopnia doktora).

Podkreślaliśmy, że o ile w przypadku profesorów płace odbiegają od poziomu ustalonego w schemacie 3:2:1:1 o jakieś 20-30%, to w przypadku najmłodszych – asystentów z doktoratem - są one niemal dwukrotnie niższe. Proponowaliśmy istotne ograniczenia prawa do pracy na dodatkowym etacie (przynajmniej dla mianowanych pracowników akademickich) w zamian za istotny wzrost wynagrodzeń. Takie działanie mogłoby poprawić perspektywę zatrudnienia dla absolwentów studiów doktoranckich.

- **problemy pracowników nie będących nauczycielami akademickimi** – konieczność zatrudniania i wykorzystania ich do prawidłowego prowadzenia uczelni przy coraz wyższych wymaganiach dot. kwalifikacji formalnych i wynagrodzeniach niższych od porównywalnych w gospodarce narodowej, w tym :
 - udział w zajęciach dydaktycznych: pracowników naukowo i inżyniersko-technicznych i (zwłaszcza w uczelniach technicznych, medycznych i innych jednostkach we wszystkich uczelniach prowadzących laboratoria, pracownie specjalistyczne itp.)
 - znaczenie pracy i brak finansowania bibliotekarzy w uczelniach,
 - coraz wyższe wymagania wobec pracowników administracji uczelni przy niekonkurencyjnych płacach.

W czasie rozmów zwracaliśmy ponad to uwagę na następujące problemy:.

- mianowani nauczyciele akademicy są jedyną grupą zawodową w Polsce ustawowo **dyskryminowaną ze względu na wiek** – konieczność podjęcia uprawnień emerytalnych po automatycznym rozwiązaniu stosunku pracy w wieku 65 lub (większość nauczycieli akademickich) lub 70 lat (profesorowie).
- Nieprawidłowe wyliczanie w ramach prowadzonych **statystyk średnich wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego** – nie tylko składników wynagrodzeń gwarantowanych umowami o pracę ale wliczaniu do średnich dla ogółu całego szeregu wypłat, które uzyskuje tylko część zatrudnionych (często niewielka) : dodatków specjalnych, wypłat za godziny nadwymiarowe nauczycieli i nadgodzin innych pracowników, nagród jubileuszowych a nawet odpraw emerytalnych. Ta praktyka wykorzystywana jest do szermowania w mediach informacjami o wysokich wynagrodzeniach pracowników uczelni.
- **Brak od kilku lat nawet inflacyjnego waloryzowania płac pracowników szkolnictwa wyższego;** odnoszenie naszych wynagrodzeń w stosunku do kwoty bazowej zapisanej w ustawie budżetowej a nie do średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Przez ostatnie lata jest blokada kwoty bazowej (przy jednoczesnym corocznym wzroście kwoty bazowej dla nauczycieli szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich).

Udział w konferencji wzięli:

Ze strony KSN: Przewodniczący KSN prof. Edward Malec, wiceprzew. KSN Julian Srebrny, wiceprzew. Komisji ds. Płac KSN Grażyna Maciejko, członkowie Rady KSN: Danuta Gojna-Uścińska, Paweł Sobotko.

Ze strony mediów: Karol Tokarczyk – Polskie Radio, Norbert Nowotnik (PAP), Leszek Szymański (PAP). Maciej Chudnikiewicz (Tygodnik Solidarność), przedstawiciele samorządu studentów i doktorantów UW i PW.

*/http://www.pap.pl/palio/html.run? Instance=cms_www.pap.pl& PageID=1&s=infopakiet&dz=nauka&idNewsComp=203961&filename=&idnews=128184&data=infopakietinfopakietinfopakiet& CheckSum=132997457
<http://www.wprost.pl/ar/254895/S-chce-podwyzek-dla-nauczycieli-akademickich/>

Kalendarium lipcowe cz. 1. ...

1. lipca 1991 roku upadł Układ Warszawski – pakt wojskowy między niektórymi krajami Europy Wschodniej i Środkowej z ZSRR na czele. Powstał jako odpowiedź na istnienie NATO i nosił oficjalną nazwę: „Układ o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej” (*Договор о дружбе, сотрудничестве и взаимной помощи*). Jego formalne zasady zostały określone w roku 1955 przez I sekretarza KPZR Nikitę Chruszczowa. Układ podpisano 14. maja 1955 roku w Warszawie. Ratyfikacja nastąpiła we wrześniu. Układ miał funkcjonować przez 30 lat i 26. kwietnia 1985 roku jego ważność przedłużono na następne 20 lat. Istniało wspólne dowództwo Układu z siedzibą w Moskwie. Sztaby armii poszczególnych państw członkowskich podlegały X Zarządowi Sztabu Generalnego Armii Radzieckiej pełniącego rolę Sztabu Zjednoczonych Sił Zbrojnych. Naczelnym Dowódcą Zjednoczonych Sił Zbrojnych Układu Warszawskiego był marszałek Armii Radzieckiej, który jednocześnie pełnił funkcję I zastępcy ministra obrony ZSRR.

***Warszawa Pałac Namiestnikowski – maj 1955 roku
Konferencja państw sygnatariuszy Układu Warszawskiego***

Od lat, niektóre kraje członkowskie Układu (zwłaszcza PRL) dążyły do uzyskania pełnej niepodległości. Układ rozkładał się stopniowo od czasu rozpoczęcia się przemian w Europie, a głównie od zmiany systemu w Polsce. Proces rozpoczął się w 1986 roku, gdy w Związku Radzieckim przyszedł do władzy Michaił Gorbaczow. Władze z Moskwy nie chciały jednak uznać suwerenności państw członkowskich. Polska była określana przez radzieckich wojskowych jako „nizina warszawsko-berlińska” i „przedpole strategiczne” (kluczowy obszar w przypadku III wojny światowej) i dlatego przed trzydziestu laty, trudno było wyobrazić sobie rozwiązanie Układu bez jednego wystrzału. Wszyscy pamiętali interwencje na Węgrzech, w Czechosłowacji, czy Berlinie Wschodnim. Sowiecka machina wojskowa była olbrzymia, a w Związku Radzieckim konserwatyści byli gotowi obalić własną władzę, aby powstrzymać zmiany polityczne w bloku sowieckim.

Jednak szybko zniknęło formalne uzasadnienie pobytu obcych wojsk na terenie RP. Polska wprowadziła nową doktrynę w strategii obronności: „Polska armia broni tylko polskich granic”. Wprowadziliśmy cywilną kontrolę nad armią. Nawiązaliśmy intensywne kontakty wojskowe z USA i innymi państwami zachodnimi i wysunęliśmy postulat wstąpienia do struktur zachodnich NATO.

Jednak Armia Czerwona pozostawała w Polsce jeszcze przez ponad trzy lata od dnia rozwiązania Układu. Układ Warszawski, to nie było tylko wojsko, ale przede wszystkim kierownictwo PZPR, które akceptowało satelicki układ.

2 1941 r. – Od 2. do 11. lipca oficerowie Einsatzkomanda wraz z policją i żandarmerią aresztowali we Lwowie 24 profesorów, niektórych z rodzinami i służbą, kilku docentów i doktorów oraz księdza – w sumie 52 osoby. Przeżyło tylko siedem osób. Pozostali zostali rozstrzelani na zboczu Wzgórz Wuleckich. Ostatnim straconym był profesor Bartel rozstrzelany 26. lipca.

4 1943 r. – Rocznicą katastrofy w Gibraltarze, która przyniosła śmierć Władysławowi Sikorskiemu, polskiemu premierowi i naczelnemu wodzowi. W ciągu kilku dni Polska straciła dwóch przywódców. Generał – konspirator Stefan Rowecki został aresztowany w okupowanej Warszawie 30. czerwca 1943 r. Generał – polityk Władysław Sikorski zginął w katastrofie lotniczej 4. lipca. Czy gdyby żyli, Polska po wojnie odrodziłaby się cała, wolna i niezależna?

4 1989 r. – Po godz. 12⁰⁰ rozpoczyna się inauguracyjne posiedzenie nowo wybranego Sejmu X kadencji, pod przewodnictwem marszałka-seniora Zbigniewa Rudnickiego oraz pierwszego w historii PRL Senatu. Na marszałka Sejmu wybrany zostaje Mikołaj Kozakiewicz.

5 1982 r. – W Warszawie SB zatrzymuje Zofię Romaszewską, organizatorkę „Radia Solidarność”

5 1990 r. – Po „aksamitnej rewolucji” Vaclav Havel zostaje prezydentem Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej

11 1988 r. – W szpitalu umiera profesor Jan Strzelecki. Wracając nocą 29/30 czerwca padł ofiarą bandyckiego napadu. Znalezione go rano z roztrzaskaną głową. Był intelektualistą, pisarzem, filozofem, wychowawcą młodych kadr. Skazany na 25 lat więzienia zabójca mówił: *„Kogo zabiłem, dowiedziałem się dopiero po procesie, kiedy Jego żona opowiadała o całym Jego życiu, co robił, co pisał. Zabiłem Dobrego człowieka”*.

11 2003 r. – W 60. rocznicę mordu na Wołyniu prezydenci Polski i Ukrainy złożyli symboliczny hołd ofiarom krwawych mordów na ludności polskiej. W niedzielę 11. lipca 1943 roku żołnierze UPA otoczyli porycki kościół, w którym zgromadziło się około 200 osób. Ukraińcy strzelali do zebranych na mszy Polaków, a potem obrzucili ich granatami. Na koniec podpalili świątynię, grzebiąc w niej niedobitków. Według ustaleń historyków w latach 1943-44 na Wołyniu z rąk Ukraińców zginęło około 60 tys. Polaków. W liście, wystosowanym z okazji rocznicy tragicznych wydarzeń na Wołyniu, papież Jan Paweł II wezwał do głębokiego rachunku sumienia i podkreślił konieczność pojednania, które pozwoliłoby spojrzeć na teraźniejszość i przyszłość w nowym duchu.

11 2003 r. – Tygodnik „Solidarność” informuje o penetracji przez SB wszystkich szczebli „Solidarności” od 1980 roku do schyłku PRL. Pozyskiwane przez IPN dokumenty i raporty komunistycznych służb specjalnych pozwalają coraz pełniej poznać zasięg infiltracji NSZZ „Solidarność” w czasach PRL przez esbecką agenturę, a w efekcie poznać rzeczywiste przyczyny pewnych wydarzeń i konfliktów w łonie opozycji antykomunistycznej. I zrozumieć, dlaczego wszystko poszło w kierunku chyba nie najlepszym... *„Działalność agentury przybrała gigantyczny wymiar przed i w czasie I Zjazdu NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. W Biuletynie nr 12/2002 IPN stwierdza, że w strukturach kierowniczych „Solidarności” w Gdańsku miało być łącznie 41 TW (tajnych współpracowników), nie licząc 17 KO (kontaktów operacyjnych), oraz 10 KS (kontaktów służbowych)... Zadaniem agentury było podsycanie i prowokowanie konfliktów między przywódcami i kompromitowanie ich w celu eliminacji. We współpracy z SB brało też udział około 5% dziennikarzy... Do dziś nie jest w pełni znana skala wykorzystania agentury i metod operacyjnych w trakcie przygotowań do „okrągłego stołu”. Nie znamy również do końca skali działań agentury po ustanowieniu III RP... Kto do dziś pozostaje w „kontakcie operacyjnym”?... Niełatwo to rozpoznać wobec ciągłego sprzeciwu pewnych środowisk wobec poznawania archiwów MSW”*.

14 2000 r. – Zmarł Gustaw Herling - Grudziński – autorytet pisarza – niezłomny emigrant

16 (20?) 1797 r. – W Reggio Emilia po raz pierwszy zaśpiewano Mazurka Dąbrowskiego (Pieśń Legionów Polskich we Włoszech). Mazurek ze słowami Józefa Wybickiego

*„Jeszcze Polska nie umarła
kiedy my żyjemy
co nam obca moc wydała,
szablą odbijemy...”*

stał się Hymnem Państwowym 15. października 1926 r. decyzją Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, potwierdzoną okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (1927 r.).

17 1989 r. – Na mocy uchwały Sejmu wznowione zostają stosunki dyplomatyczne pomiędzy Polską i Stolicą Apostolską.

19 1982 r. – W Warszawie konstituuje się tajna Rada Edukacji Narodowej

19 1989 r. – Zgromadzenie Narodowe wybiera Prezydenta PRL. Za sprawą jednego głosu (270 za) zostaje nim jedyny kandydat – gen. Wojciech Jaruzelski.

20 1944 r. – Armia Czerwona przekracza Bug w okolicach Chełma Lubelskiego

20 1944 r. – W Chełmie Lubelskim ogłoszono Manifest PKWN. Przez wiele lat podawano, że PKWN i jego Manifest powstały w Chełmie Lubelskim. W rzeczywistości PKWN został utworzony w Moskwie 20. lipca.

20 1969 r. – Godzina 16⁴⁷ czasu wschodnioamerykańskiego. Pierwsi ludzie osiągnęli Księżyc

21 1944 r. – W miejscowości Barwicha pod Moskwą odbyła się dyskusja nad treścią Manifestu PKWN (z udziałem Delegatury KRN oraz J. Borejszy, S. Wierbłowskiego i B. Drobnera), a wieczorem na Kremlu konferencja z udziałem J. Stalina. Zapadła decyzja natychmiastowego wydania Manifestu z podaniem Chełma jako miasta jego powstania. J. Stalin zaproponował, ażeby tymczasową siedzibą PKWN został Lublin.

21 1944 r. – W budynku Związku Patriotów Polskich w Moskwie odbyło się organizacyjne posiedzenie PKWN

22 1944 r. – Przez radio moskiewskie został odczytany poprawiany przez J. Stalina „Manifest PKWN”

22 1950 r. – W Warszawie uruchomiono Dom Słowa Polskiego i kino Moskwa. Na otwarciu minister kultury S. Dybowski powiedział: „...*Nie jest przypadkiem, że to nowe, piękne kino otrzymało zaszczytne imię Moskwa! To było życzenie ludzi pracy. Ich życzenie to wyraz przywiązania i miłości klasy robotniczej do państwa socjalizmu. Do państwa przodującego w walce o szczęście całej ludzkości, w walce o pokój i sprawiedliwość społeczną – do Związku Radzieckiego!*”. Oklaskom nie było końca.

22 1951 r. – Na placu Dzierżyńskiego uroczyste odsłonięto pomnik tego czekisty.

22 1952 r. –
„Ze krwi i potu, z nauki Marksa
rośnie radosna dla wsi i miasta,
nasza żniwiarska, nasza murarska
Rzecz Pospolita – rzecz robociarska”

(Stanisław Ryszard Dobrowolski)

Sejm jednogłośnie uchwala nową Konstytucję PRL.

...*Gdy nad kołyską ludowej Konstytucji
do wspomnień sięga stara robotnica...*

(Wisława Szymborska)

Projekt Konstytucji przygotowany przez kierownictwo PZPR został już w 1951 roku przetłumaczony na język rosyjski i przedstawiony do zatwierdzenia Stalinowi. Jego dziełem było prawie 50 poprawek, które później osobiście przetłumaczył i wprowadził do tekstu Bolesław Bierut. Polska stała się Polską Rzeczypospolitą Ludową.

Sowiecki dyktator usunął między innymi pojęcie własności prywatnej, a wprowadził „własność indywidualną”. Z kolei w artykule głoszącym, że PRL „ogranicza, wspiera i likwiduje stosunki społeczne oparte na wyzysku”, Stalin zastąpił „stosunki” słowem „klasy”. Na szczęście w Polsce – w przeciwieństwie do ZSRR – likwidacja „wyzyskiwaczy” z reguły ograniczała się do ich ograbiania i dyskryminacji, a nie eksterminacji.

Była defilada, przemówienia, pionierzy z bratnich Chin i Związku Radzieckiego, transparenty, Otwarto MDM (centralny plac dzielnicy w wyniku konkursu otrzymał nazwę Placu Konstytucji – jedną ze zgłoszonych propozycji nazwy był Plac Ofiar Katynia. Współczesna młodzież „domyśla” się, że nazwa dotyczy Konstytucji 3. Maja!!). Z trybuny przemawiał B. Bierut. Wieczorem zaśnięły światła kandelabrow (tzw. *pomniki latarni*). Do dziś wiadomo, że MDM jest: „*socjalistyczna w treści i narodowa w formie*”!!

22 1974 r. – XXX-lecie PRL-u. Do Warszawy przybył tow. Breżniew. W Warszawie otwarto Trasę Łazienkowską.

22 1980 r. – Wybuchają strajki

22 1983 r. – Po 586. dniach zniesiony zostaje stan wojenny w Polsce. Rozwiązana zostaje WRON. Wiadomo, że w stanie wojennym zginęło około 30. osób, setki były ranne, internowano 9.736 osób (niektórych więcej niż jeden raz – faktów internowań było 10.131), z powodów politycznych aresztowano ponad 13 tys. osób, a sądy wojskowe skazały 10.191 osób. W następstwie stanu wojennego wyemigrowało z Polski blisko milion osób, głównie młodych, przedsiębiorczych...

25 1932 r. – W Moskwie podpisano pakt o nieagresji między Polską, a ZSRR. Pakt miał obowiązywać do 31 XII 1945 roku. Dłużej niż: „*Układ o niestosowaniu siły we wzajemnych stosunkach*” zawarty z Niemcami 26 I 1934 roku na 10 lat. Oba pakt, mające w rozumieniu dyplomacji polskiej stanowić gwarancję równowagi w stosunkach Polski z Jej zachodnim i wschodnim sąsiadem, okazały się

„świsnikiem papieru”. Hitler przynajmniej 28 IV 1939 roku pakt wypowiedział. Stalin pokazał, co znaczą paki zawierane z ZSRR 17 X 1939 r.

25 1953 r. – W NRD rozpoczęło się plenum KC SED, które uznało, że wydarzenia czerwcowe były „próbą faszystowskiego puczu”

25 1985 r. – Umiera Włodzimierz Wysocki, aktor i poeta, bard, przyjaciel Polski

25 1985 r. – Sejm dokonuje nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym, ograniczającym autonomię uczelni oraz zwiększając uprawnienia ministra

26 1944 r. – Moskwa. Uznanie PKWN przez ZSRR. W Moskwie podpisano między PKWN i rządem ZSRR, przez E. Osóbkę-Morawskiego i W. Mołotowa porozumienie, na mocy którego przestępstwa popełnione „w strefie działań wojennych” podlegają jurysdykcji wojskowych władz sowieckich (na tej podstawie oddziały NKWD aresztowały i wywiozły w głąb ZSRR tysiące Żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego).

26 1988 r. – J. Urban stwierdza, że: „...*ruch „Solidarność” trwale należy do przeszłości.*”

26 2002 r. – Sejm nowelizuje Kodeks Pracy

29 1988 r. – Prezydent Wojciech Jaruzelski podczas XIII Plenum KC PZPR rezygnuje ze sprawowania wszystkich funkcji partyjnych. Nowym I sekretarzem KC PZPR zostaje M. Rakowski. Rada Ministrów podejmuje decyzję o wprowadzeniu w życie od 1. sierpnia urynkowania gospodarki polskiej, co oznacza koniec „epoki kartkowej”

28 1998 r. – Zmarł Zbigniew Herbert – Pan Cogito pozostał sam i zgasił światło –

*„Idź dokąd poszli tamci do ciemnego kresu
po złote runo nicości twoją ostatnią nagrodę
Idź wyprostowany wśród tych co na kolanach
odwróconych plecami i obalonych w proch (...)
...Bądź odważny gdy rozum zawodzi
w ostatecznym rozrachunku tylko to się liczy (...)
Bądź wierny: idź”*

(Pan Cogito)

Wdowa odmówiła przyjęcia Orderu Orła Białego, nadanego pośmiertnie przez prezydenta A. Kwaśniewskiego.

29 1996 r. – Sąd Wojewódzki w Warszawie uniewinnia gen Cz. Kiszcza z zarzutu, że wydając tajny szyfrogram 13 grudnia 1981 r. przyczynił się do śmierci górników w kopalni „Wujek”

29 2001 r. – Zmarł Edward Gierek

30 2002 r. – Prezydium KK NSZZ „Solidarność”: „...przedstawiona przez rząd nowelizacja Kodeksu Pracy wprowadza rozwiązania bardzo dotkliwe dla pracowników”. Komisja Krajowa postanawia, aby 1. sierpnia przekazać na ręce Marszałka Senatu (poparte około 200. tysiącami podpisów) propozycje niezbędnych poprawek.
